

Sygn. akt IV CNP 21/20

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w G.
z dnia 28 października 2019 r., sygn. akt III Ca (...),
w sprawie z powództwa M. O.
przeciwko P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 listopada 2020 r.

**odrzuca skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w G. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 12 lutego 2019 r. oddalającego powództwo o zasądzenie kwoty 24 962 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 1 marca 2018 r. z tytułu obniżenia wartości nieruchomości wskutek utworzenia z dniem 29 lutego 2016 r. obszaru ograniczonego użytkowania wokół Portu Lotniczego im.[...] w G..

Skarżący w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wniósł o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego oraz oparł skargę na podstawie naruszenia art. 6 k.c. w zw. z art. 133 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (j.t. Dz. U. 2019 r.,

poz. 1396 z późn. zmianami; dalej PoŚ), naruszenia art. 6 k.c. w zw. z art. 232 i 230 k.p.c., naruszenia art. 278 § 1 k.p.c. w zw. z art. 133 PoŚ oraz naruszenia art. 233 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Poza wykazaniem przesłanek dopuszczalności skargi określonych w art. 424¹ § 1 k.p.c., skarżący jest zobowiązany do wykazania wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona ze wskazaniem w jakiej części zostało zaskarżone, przytoczenie jej podstaw i ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym orzeczenie to jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Zachowanie powyższych wymagań konstrukcyjnych skargi podlega badaniu przez Sąd Najwyższy przy wniesieniu skargi, uchybienie im nie podlega sanowaniu, zaś brak któregokolwiek z elementów skutkuje odrzuceniem skargi *a limine* (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Sąd Najwyższy wyjaśnił, że wymagania te powinny być spełnione w sposób kumulatywny, a nadto iż każde z nich ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione samodzielnie, niezależnie od innych (postanowienia z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, z dnia 7 sierpnia 2012 r., nie publ., III CNP 14/12, nie publ., z dnia 14 czerwca 2018 r., I CNP 3/18, nie publ.).

Zarówno przytoczenie podstaw skargi, a więc wskazanie konkretnych przepisów prawnych i sposobu ich naruszenia, jak i podanie przepisów, z którymi zaskarżony wyrok jest niezgodny, pozostaje w wyłącznej kompetencji skarżącego. Wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. nie spełnia wskazanie podstaw skargi, bo obowiązek przytoczenia podstaw skargi oraz podania przepisów, z którymi zaskarżony wyrok jest niezgodny, dotyczy odrębnych elementów konstrukcyjnych skargi i wskazanie tylko jednego z nich nie jest wystarczające, nawet jeżeli w ocenie skarżącego, w obu przypadkach byłyby to te same normy prawne. Wskazanie zatem, że podstawę skargi stanowią zarzuty prawa

procesowego lub materialnego, które spowodowały niezgodność zaskarżonego orzeczenia z prawem albo, że skarga jest oczywiście uzasadniona gdyż doszło do rażącego naruszenia wymienionych przepisów, nie stanowi spełnienia obowiązku podania przepisów, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Wymogu tego nie spełnia również wskazanie przez skarżącego na str. piątej uzasadnienia, że zaskarżony wyrok nie może się ostać w obrocie prawnym z uwagi na jego rażącą niezgodność z przepisami prawa materialnego i procesowego, ze stwierdzenia tego nie wynika jakież to konkretne przepisy tę niezgodność spowodowały. Ten sam wniosek trzeba wyprowadzić po lekturze fragmentu skargi zatytułowanego „Niezgodność orzeczenia z prawem”.

Brak spełnienia w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. powoduje odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono, wniosek o ich zasądzenie nie dotyczy bowiem etapu odrzucenia skargi kasacyjnej.